

[Hassing Jørgensen.]

Hele Udvalget er derimod enigt — jeg kunde fristes til at sige rørende enigt — om ikke at turde „bestride Bygningsinspektørens Paa-stand om ikke i noget Tilfælde at have handlet i uredelig Hensigt“, men da han har savnet Evne til at administrere Bygningsvæsenet paa rette Maade og tillige Sansen for, hvad han som dets Chef kunde tillade sig, finder man det nødvendigt, at der meddeles ham Afsked efter Tjenestemandslovens § 8, 2det Stykke, det vil sige med Pension. Bortset fra, at dette Udvalg, der var udnævnt til Undersøgelse og Vurdering af disse Forhold, saaledes har etableret sig som Domstol, bortset fra, hvorvidt dette kan siges at være berettiget, finder jeg det betænkeligt, at der saaledes er indskudt et ikke lovhjemlet Led mellem Embedsmændene og Administrationen. Desuden finder jeg heller ikke Afgørelsen formelt korrekt. Efter de Udtryk, som Udvalget selv har brugt, og som jeg nu her har citeret, maa Tilfældet dog ganske utvivlsomt komme ind under Lovens § 61, hvorefter det, naar en Tjenestemand svigter den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid, ved Finanslov eller Tillægsbevillingslov bestemmes, hvorvidt han skal have Pension og i bekræftende Fald af hvilken Størrelse. Endelig kunde der maaske være nogen Grund til at anstille en Sammenligning mellem den Skæbne, der blev de to underordnede Funktionærer til Del, og den Behandling, som deres høje foresatte her var Genstand for; eller hvorledes mener man, det vilde være gaaet en Arbejder paa Holmen, hvis han uden at tilsigte personlig Berigelse, men for at opnaa en personlig Behagelighed havde tilvendt sig en Rulle Tovværk af Statens Lager og foræret det til sin Svoger, selv om han bagefter vilde paa- staa, at han ikke havde handlet i uredelig Hensigt?

Dette er, hvad man kan uddrage af den Betænkning, for saa vidt angaar Bygningsvæsenet. Vedrørende Fyrvæsenets Administration oplyses det, at Hovedrevisoratets Kritik i nogle Tilfælde efter Udvalgets Opfattelse ikke har været beføjet, men for 5 Afsnits Vedkommende oplyses det, at der i en Række Tilfælde er betalt for store Priser, og at dette kunde være undgaaet, hvis der var ført en mere indgaaende Kontrol. I Anledning af Hovedrevisoratets Kritik dels over, at Licitationer ikke er anvendt, dels over, at Orlogsværftets ikke er benyttet, oplyses det, at den afdøde Fyrforvalter synes i et vist Omfang at have begunstiget to Firmaer paa Orlogsværftets Bekostning, uden at Udvalget

dog vil udtale noget om, at der har ligget illegitime Motiver til Grund. Jeg maa paa dette Sted endvidere fremdrage en Sag, som i Udvalgets Resumé først nævnes langt senere under Omtalen af Hovedrevisoratets Fremgangsmaade. Det er Faaborg-Sagen, som den kaldes, der er opstaaet ved, at Hovedrevisoratet har kritiseret nogle Regninger over Skibsreparationer ved Faaborg Skibsværft. Sagen er tidligere fremstillet saaledes i Pressen, at Hovedrevisoratet skulde have rejst et ubeføjet Krav om Tilbagebetaling af 40 000 Kr., hvorefter Skibsværftets Indehaver trods Kravets Mangel paa Berettigelse af Frygt for Følgerne og for at faa Fred var indgaaet paa at betale 22 500 Kr. Saa slemt fremstilles Sagen nu ikke i Udvalgets Betænkning, eller rettere der findes slet ingen Sagsfremstilling, man indskrænker sig til meget stærkt at bebrejde Hovedrevisoratet, at det ved et Møde i Faaborg i 1928, hvor Sagen skulde undersøges, har modtaget dette Forligstilbud og indstillet det til Marineministeriets Accept, idet der paa den ene Side, siger Udvalget, var Mulighed for, at Regningerne burde lide en større Dekort end 22 500 Kr., medens det paa den anden Side var muligt, at de i alt væsentligt var rigtige.

Hvorvel det ikke tydeligt fremgaar af Resumeeet, at Udvalget har undersøgt dette Forhold, vil jeg dog gaa ud fra, at det er sket, men jeg maa tilstaa, at Udvalgets Resumé vilde have vundet betydeligt i Værdi, hvis man havde skrevet det, hvis man havde anført, hvilket Resultat man var kommet til. Thi det vil dog formentlig for de fleste være det første Spørgsmaal og det største Spørgsmaal, der kan rejses i denne Sag: havde Manden Ret eller havde han Uret? Hvis Regningerne var rigtige, skulde han dog formentlig have sine Penge tilbage; hvis Fejlen ikke androg 22 500 Kr., men noget mindre, maatte han have Forskellen tilbage, men hvis Fejlen andrager 22 500 Kr. eller mere, saa forekommer det mig lige haardt nok, at man vil bebrejde Hovedrevisoratet, at det ved sin Omsigt har opdaget, hvad Fyrdirektoratet jo burde have opdaget: at Værket har forsøgt og gennemført sit Forsøg paa at berige sig uberettiget paa Statens Bekostning. Jeg tillader mig derfor at bede den højtærede Finansminister oplyse, om Udvalget har undersøgt denne Sag, og hvilket Resultat det er kommet til, for det maa jo dog staa i den udførlige Betænkning, Udvalget har afgivet.

Udvalget konstaterer, at den nuvæ-